

mere fra sig. Thi der er ikke noget saa løftende for Menneskenes Sind som dette

at arbejde med foren stor Sag! Derfor har det glædet os at se den store Interesse, Kvinderne har vist baade gennem de kommunale Valg, og ogsaa nu ved de politiske.

Spørger vi, hvorledes »Dansk Kvindesamfund« som Forening skal stille sig i Forholdet til Politiken, da deler dette sig i to Spørgsmaal. Paa den ene Side: »Dansk Kvindesamfund« og Politik« og paa den anden Side: »Dansk Kvindesamfund« og de politiske Partier«.

Om »Dansk Kvindesamfund« skal give sig af med Politik?

Ja selvfølgelig!

Det er jo netop én af »Dansk Kvindesamfund«s vigtigste Opgaver at bringe Kvinderne Oplysning om politiske Spørgsmaal. Og det, hvad enten det gælder Stortpolitik — de Tanker og Principer, hvorefter Folk og Land styres — eller det gælder de enkelte Love og Bestemmelser, der vedtages paa Rigsdagen.

Vi Kvinder maa følge vaagent med og sætte os ind i Tingene saaledes, at vore Meninger er underbygget af Grunde.

Det er jo netop det, Mænd saa ofte klager over, at Kvinder i Diskussion ikke vil bøje sig for Grunde og Beviser, men blot mener et eller andet, fordi de nu en Gang mener det, — men det er ikke nok. Naar Mænd skal respektere vore Meninger, saa maa de have Grunde for dem. Derfor maa vi lære at slutte logisk fra en Ting til en anden. Vi maa vide Besked om det, vi taler om.

Derfor er det én af »Dansk Kvindesamfund«s Opgaver at bringe Oplysning om de forskellige Spørgsmaal, der ligger for.

Og der er mange!

Der er Kvinders Retsstilling i Samfundet og i Ægteskabet. Vi maa aldrig blive trætte af at hjælpe den daarligt stillede Hustru, altid have lydhørt Øre for de forurettede Kvinders Klage.

Vi maa ikke give op, før vi er naaet saa vidt, at Mand og Kvinde bliver stillet lige for Loven.

Der er Kvindens Ret til at drive Næring. Kvinders Adkomst til alle offentlige Embeder og Stillinger.

Der er ugifte Mødre og deres Børn. Og der er Barnepleje, det vi siden skal høre om.

Der er alt, hvad der angaar Kvinder og Børn, og der er alle de humane Opgaver, som særlig ligger Kvinderne nærmest.

Men ogsaa de almindelige Love interesserer

os alle. Retslove, Toldlove, Skattelove osv. Der er nok — efter min Mening — som »Dansk Kvindesamfund« kan tage op til Drøftelse for sig selv og andre. Og det kommer altsammen ind under Politik. Thi den omfatter jo alle Samfundets Interesser.

Hvad er Politik, og hvorledes er den? Nogle mener, den er dels ødelæggende, dels indviklet, og siger derfor, at Kvinderne er for gode til Politiken, andre, at de er for dumme.

Er Kvinderne gode, da trænger Samfundet dobbelt til dem, og da kan de slet ikke undværes i det politiske Liv. Thi Politik er ikke slet i sig selv, men den kan drives slet, den kan gøres lav og smudsig, og da er det, Kvinderne maa med for at hjælpe til at holde den oppe over Smudset. »Politik er ikke noget daarligt — siger en Forfatter — men noget saare ideelt. Thi Politik er efter sit Væsen Arbejdet paa at skabe de bedst mulige Kaar for Menneskelivet ved at fremme Ret og afskaffe Uret. Netop de bedste maa være med til at støtte den gode Politik, den fører til Folkenes Lykke.«

Men er vi Kvinder dumme, da trænger vi til at lære, til at udvikles netop igennem Samfundslivet. Politiken gavner Kvinderne, idet den udvider deres Horisont. Den giver dem flere Interesser og større Fædrelandskærlighed.

Politiken rummer baade Farer og Fordele, som jeg ikke her vil komme nærmere ind paa. Det vilde føre alt for vidt. Men saa meget vil jeg sige, at det er enhver oplyst Borgers Pligt at sætte sig noget ind i politiske Spørgsmaal og at danne sig en Mening om de politiske Partier, for at han kan vide, hvad og hvem han skal stemme paa.

Og da Kvinderne jo sikkert faar den politiske Valgret om kortere eller længere Tid, er det ogsaa vor Pligt at arbejde paa politisk Oplysning, og derfor maa vi sige:

»Dansk Kvindesamfund« skal absolut give sig af med Politik i den Forstand, at det bringer Oplysning om politiske Spørgsmaal, og hertil hører de Spørgsmaal, der vedrører Samfundets Interesser i det Store og Hele.

Men hvorledes?

Ja, her kommer vi ind paa Spørgsmaalet om Partipolitiken.

Og Fællesstyrelsen maa da hævde, at »Dansk Kvindesamfund« som Forening maa stille sig udenfor Partierne.

De enkelte Medlemmer kan gaa ind i hver sit Parti og gøre et Arbejde dér.

Jeg tror, at ogsaa det er en god Maade at arbejde for Kvindesagen paa.